

Monstrul de gunoi

Autor: Layla Audi

Ilustrator: Hanan Al-Karargy

3asafeer.com

Realizarea cărții originale a fost posibilă grație sprijinului generos al All Children Reading: A Grand Challenge for Development¹ (ACR GCD), parteneri (the United States Agency for International Development² (USAID), World Vision și Guvernul Australian. A fost pregătită de Asafeer Education Technologies FZ LLC și nu reflectă neapărat viziunile partenerilor ACR GCD. Potențialele adaptări și traduceri ale acestei lucrări nu ar trebui considerate teaduceri oficiale ale ACR GCD. ACR GCD nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul sau erorile care ar putea apărea în traducerea acestui material.

---

¹ Toți copiii citesc: Marea provocare pentru dezvoltare

² Agenția Statelor Unite pentru Dezvoltare Internațională

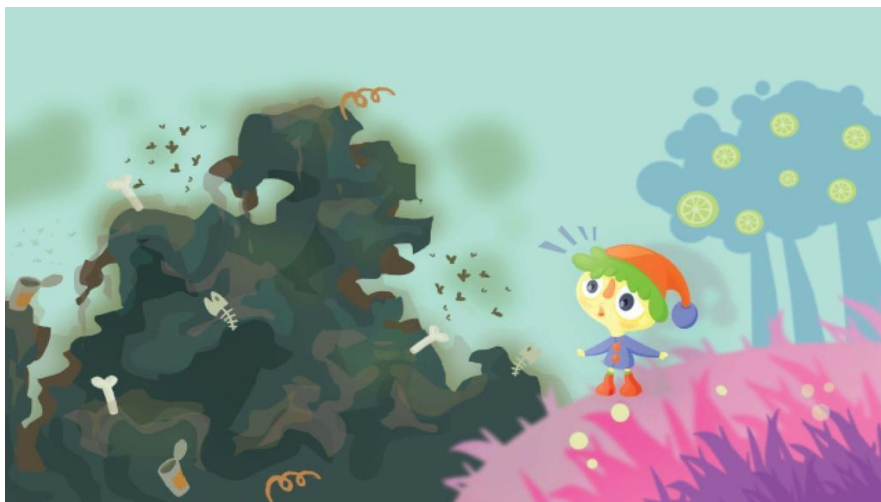

Bisu trăia fericit în orașelul Dealul Vioi, lângă râul Limonadei. Îi plăcea să colecționeze conserve, sticle și hârtii pe care nu le arunca niciodată. Oare de ce?

Ei bine, Bisu le refolosea pentru a crea o mulțime de lucruri noi. A făcut o mașinuță pentru elefantul său de jucărie, un monstru cu trei ochi și un avion.

Era însă singurul cu asemenea îndeletniciri din orășelul său. Restul locuitorilor își aruncau gunoiul într-o prăpastie adâncă din apropiere.

Valea era deja plină de gunoi, iar asta îl făcea posomorât și îl întrista pe micuțul Bisu.

Din nefericire, Bisu s-a trezit într-o zi cu niște vești proaste. Gunoiul din vale se ridicase până la cer. Acesta devenise un uriaș munte de gunoi.

Bisu trebuia să facă ceva rapid. S-a gândit și s-a gândit, până i-a venit o idee!

A inventat o mașinărie care transforma gunoiul în lucruri frumoase. A început să taie și să rupă, să dea cu ciocanul și să lipească mai multe bucăți laolaltă. După câteva zile, mașinăria lui era pregătită să fie dusă în vale.

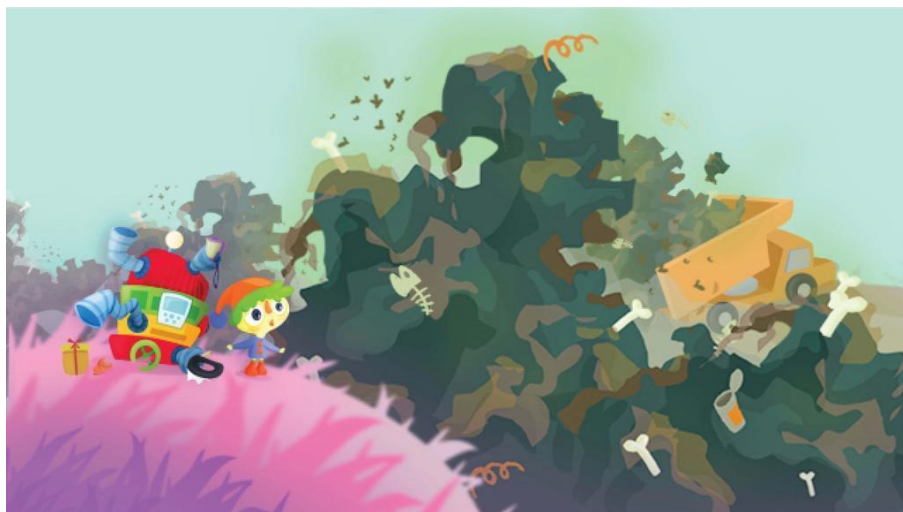

Bisu plasa o bucată oarecare de gunoi într-o parte a mașinăriei.

Punea paie, șiraguri și benzi de cauciuc, iar mașinăria le transforma în obiecte drăguțe și folositoare: un baton de ciocolată, un mop pentru curățat și un băț pogo.

Așadar, Bisu a continuat să alimenteze mașinăria toată ziua, iar aceasta a făcut o treabă excelentă cu reciclatul.

Însă cum rămâne cu muntele de gunoi? S-a micșorat?

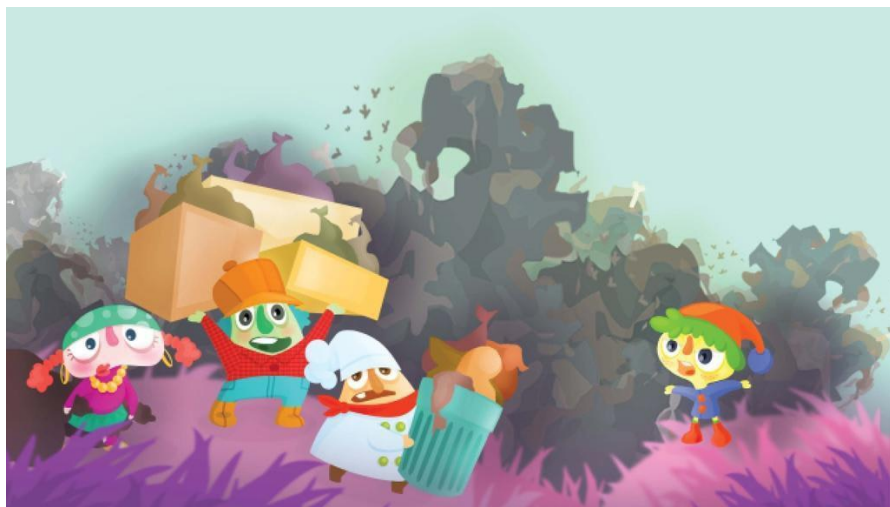

Din păcate, nu. Nici măcar nu a rămas la aceeași dimensiune. A crescut și a crescut, chiar mai mare decât înainte!

Explicația era faptul că locuitorii din oraș aruncau mult gunoi acolo, în fiecare zi.

Bisu nu putea să curețe mizeria de unul singur. Așa că s-a decis să ceară ajutorul oamenilor și a plecat spre orașel.

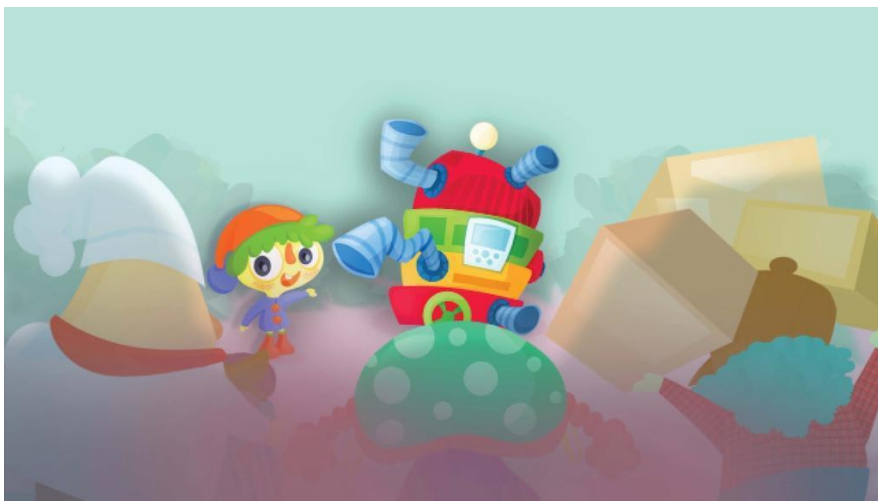

Pe drum, a întâlnit niște oameni care mergeau să-și arunce gunoiul în vale.

Bisu s-a oprit, încruntându-se la ei și spunându-le: „Nu vă aruncați gunoiul în vale. Este plină deja.”

Domnul Cofetar i-a răspuns sarcastic; „Atunci unde ar trebui să-l arunc, sub pat?”

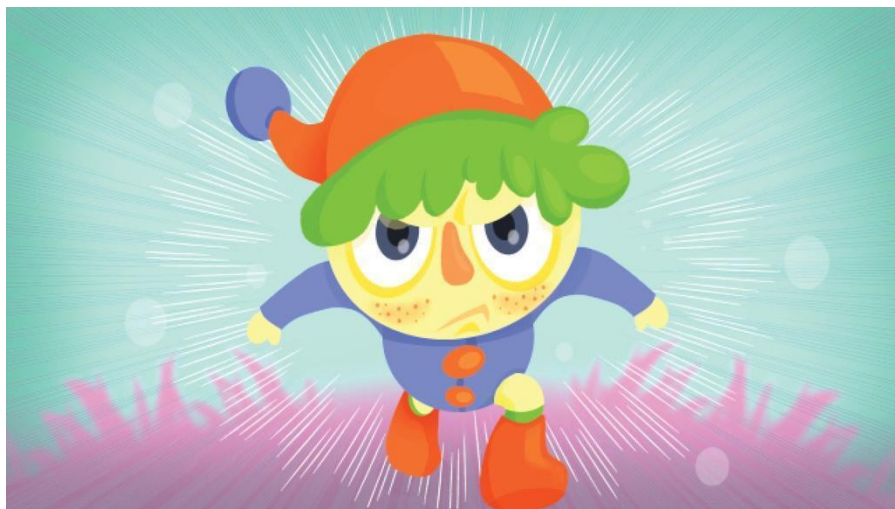
„Iar eu o să-l arunc, în schimb, în sertare,” a adăugat domnul Secvoia, tâmplarul.

„Vă zic eu ceva”, întrerupe doamna Noura: „Eu o să arunc o parte în sertare și o parte sub pat.”

Bisu a râs sub mustață și a spus: „Ei bine, le puteți arunca în mașinăria mea și veți vedea cu ce minunății vă veți alege.”

Ei au răspuns: „Dă-te din calea noastră și ia chestia asta cu tine. Mașinăria ta nu ne este de niciun folos.”

Enervat la culme, Bisu și-a tot frământat mâinile până au început să-l doară. Urma să se întoarcă în vale cu determinare, chiar dacă trebuia să facă totul de unul singur. Spre surprinderea lui...

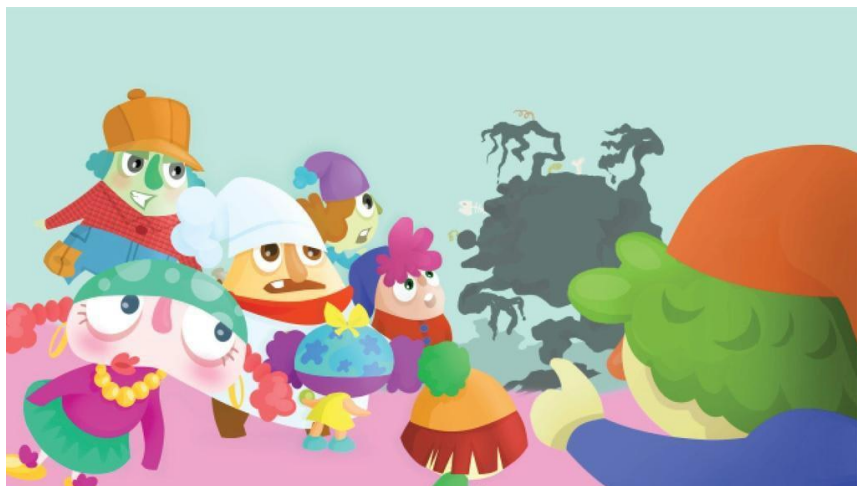

Grămezile de gunoi se uniseră, transformându-se într-un monstru înfiorător. Monstrul se îndrepta spre orașel cântând: „Eu sunt monstrul de gunoi, un monstru mare și înfricoșător, aduc muște și țânțari, șobolani negri, știți voi. Ei mă urmează și distrugem totul împreună, tot ce găsim în cale.”

Bisu a spus: „Nu îi voi permite acestui monstru de gunoi să răspândească poluarea peste tot. Îl voi pune în mașinărie înainte să invadeze orașelul.”

A tras rapid gunoaiele din lateralele monstrului și le-a îndesat în mașinărie. A tras și a îndesat, a îndesat și a tras, dar monstrul era uriaș și rapid. După o vreme, Bisu era atât de epuizat, încât a căzut în genunchi.

Știa că nu poate să scape de monstrul de gunoi singur. Deodată, Bisu a început să audă voci în apropiere. Când și-a ridicat capul, a văzut că localnicii au venit să ajute. Aceștia i-au spus că nu vor lăsa monstrul să le polueze minunatul orașel.

Bisu s-a ridicat repede pe picioare și a spus: „Urmăriți monstrul de gunoi și trageți-i gunoiul de pe laterale fără ca el să își dea seama. Apoi, puneți gunoiul în mașinăria mea.” Apoi le-a dat ceva de făcut și copiilor: „Adunați pisicile pentru ca ele să prindă șobolanii urâți ai monstrului.” Bisu, localnicii și copiii au urmat împreună planul.

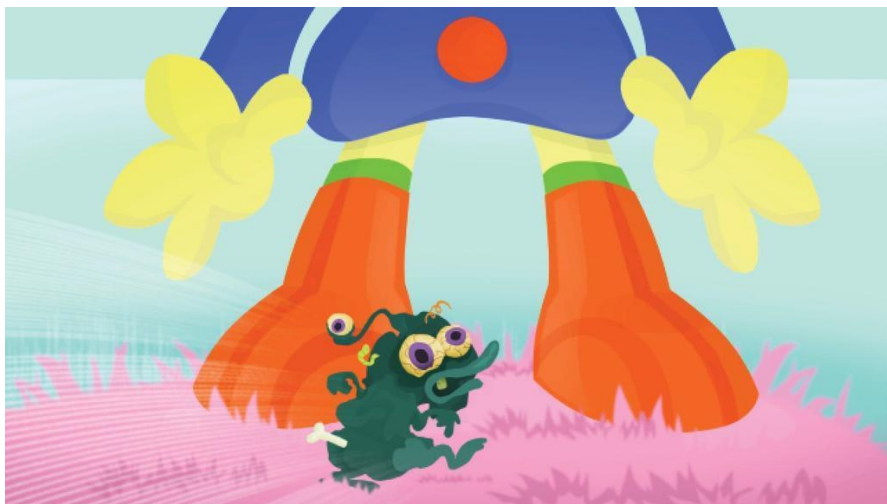
Cu cât trăgeau mai mult gunoi de pe monstru, cu atât acesta se micșora, se micșora și se tot micșora.

Într-un final, acesta a strigat: „Sunt monstrul de gunoi, micuțul monstru speriat. Cu muștele și țăntarii și șobolanii mei negri, știți voi. Unde s-au dus? O, nu!”

Domnul Cofetar, domnul Secvoia tâmplarul, doamna Noura și toți ceilalți au lucrat din greu. În câteva ore, au rămas doar urme ale monstrului.

Bisu a pus părțile care au rămas în mașinăria lui și - țac-pac – monstrul de gunoi a dispărut complet!

Mai mult decât atât, locul vechiturilor din gunoi fusese luat de noi obiecte minunate, create de mașinărie.

Localnicii i-au mulțumit lui Bisu: „Nu am fi putut să facem asta fără tine.”

Bisu a răspuns cu mândrie: „Nici eu nu aș fi putut fără ajutorul vostru.”

Acum, dacă treci pe lângă orașelul Dealul Vioi, lângă râul Limonadei și o iei spre est, îndreptându-te spre piață, vei găsi mașinăria lui Bisu tronând în mijloc. Localnicii au pus-o acolo și au umplut-o cu gunoi, așteptând obiectele minunate cu care aceasta îi va surprinde.

SFÂRȘIT